

Kratki hrvatsko-ruski riečnik. A. C-B+P+B+T. Ciena 50 novč. = 40 kopejaka. U Zagrebu. Tisak Dioničke tiskare. 1894 8°. 111 str. Po nekaterih indicijah sodimo, da je sestavljač tega slovarja Slovenec. Namenjen je slovar posebno Rusom, ki se hote učiti južnih slovanskih narečij. Po kakih načelih je sestavljen, ni povedano in se ne da iz slovarja samega posneti. —

V 3. št. letošnje „Bosanske Vile“ je tiskana pesen Simona Brica „Brez hiše“ (tiskana v Lj. Z. II. str. 290.), katero je prevel A. Gavrilović.

V izvrstni smotri italijanski „Nuova Autologia. Rivista di scienze, lettere ed arti. Anno XXX. 3. serie. vol. 55. fascicolo 1. e 2.“ meseca januarja t. l. je izšla studija o borbi balkanskih narodov; spisal jo je Carlo de Stefani pod naslovom: „La lotta dei popoli nella penisola Balcanica.“

V pojasnilo. V 5. številki letošnjega tečaja „Bosanske Vile“ čitamo med književnimi beležkami pod zaglavjem „Nebratski“ oster protest proti „drskome i nebratskome vriedjanju“ (drznemu in nebratovskemu žaljenju), katero je baje zakrivil naš list s tem, da je oglasil „Bosansko Vilo“ pod nadpisom „Drugi hrvatski časopisi“. Zajedno se poziva naš list, da se „opametuje“ in da bodi „pristojnejši“ v pametovanju (zapominjanju) tuje narodnosti. Naš list je o mnogih prilikah posvedočil, da goji jednako nepristransko simpatije za bratovski plemeni hrvaško in srbsko; celo pa mu ni prišlo nikdar na kraj uma, da bi prepir med našimi brati kakor si koli bodi širil in pospeševal. Tudi neznanja o dejanskih razmerah med „zavadjenom braćom nebraćom“ nam ne more nihče očitati. Jasno je torej, da je zašel naš oglas „Bosanske Vile“ v 2. številki našega lista po tiskarski pomoti med hrvaške časopise. Tiskan je namreč z drobnimi slovi, a moral bi biti naslov tiskan z debelimi; dotični poročevalec ga ni uvrstil med hrvaške časopise, nego samo na istem kosu popirja na koncu pridružil hrvaškim listom z namenom, da se natisne oddeljeno od hrvaških časopisov. Upamo, da bode „Bos. Vila“ zadovoljna z našim pojasnilom, in izrekamo samo še nado, da i ona sama uvidi, da se je s svojimi trpkimi besedami nekoliko pre naglila.

Histoire de l'Autriche-Hongrie; par Louis Leger. (Paris. Hachette. 1895. 16°. 4e éd. Pisatelj te knjige (profesor au collège de France) ne opisuje zgodovine dežel, ki so nekdanj pripadale Avstriji. Ograničil se je na opis treh skupin, ki so še danes temelj avstrijske države in katerih končno razmerje medsebojno še dandanes ni ustanovljeno. Te skupine so: Avstrija, Češka, Ogerska. Zanalasč torej ne opisuje skupne zgodovine, nego analitično razpravlja zgodovino nekaterih narodnih skupin.

Gospod Leger nam predločuje tudi najnovejše dogodke: padec Taaffejevega ministertva, cerkveno-politične zakone v Ogerski, postopanje Mladočehov i. t. d. V predgovoru podaja pregled državnopravnih prvin, na koncu pa opisuje državno organizacijo in politično statistiko.

Napravnik, Čeh, glavni kapelnik državnega Marijinskega teatra v Petersburgu, je zložil novo opero „Dobrovski“, kateri je snov vzeta iz Puškinovega romana. Hvali se melodijoznost te skladbe. Sploh je bila opera vzprejeta s priznanjem.

Aleksander Sergejevič Gribojedov. V Rusiji se je slavila letos stoletnica rojstva tega znamenitega moža, ki je s svojo ostro satiro prižgal svojim rojakom luč evropske prosvete. Rodil se je v Moskvi 4. jan. 1795. leta in po burnem življenju umrl silne smrti 12. febr. 1829. l. v Teheranu.

Izmed njegovih del je posebno znamenita komedija „Gorje otb uma“ (Nesreča, ki izvira iz razumnosti), v kateri neusmiljeno biča puhlost in ošabnost svojih sodobnikov. Ta komedija se je čitala po vsej Rusiji, še predno je bila natisnjena, in prišla je v roke tudi carju Aleksandru I.¹⁾

¹⁾ Mnogi izreki te igre so postali pregovori.